

Το τέλος του Ηρακλή

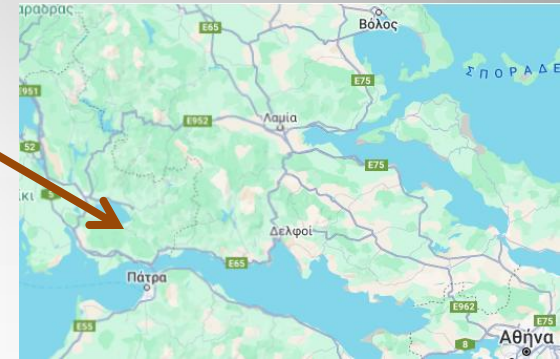

Ελεύθερος
πια ο Ηρακλής
παντρεύτηκε
τη **Δηιάνειρα**,
κόρη του
βασιλιά της
Αιτωλίας, του
Οινέα.

Μια μέρα πήγαν να περάσουν τον Εύηνο ποταμό.

Ποταμός Εύηνος

Εκεί συνάντησαν τον **Κένταυρο Νέσσο**.

*Δηιάνειρα, ανέβα στη
ράχη μου να σε
περάσω με ασφάλεια
απέναντι.*

Ο Νέσσος πήρε στη ράχη του τη Δηιάνειρα, για να την περάσει απέναντι. Θέλησε όμως να την πάρει δική του κι άρχισε να τρέχει.

Τότε ο Ηρακλής τον χτύπησε με ένα από τα δηλητηριασμένα βέλη του.

Πριν ξεψυχήσει ο Νέσσος είπε στη Δηιάνειρα:

Μάζεψε λίγο από το αίμα μου. Αν αλείψεις μ' αυτό το χιτώνα του Ηρακλή, θα σε αγαπάει για πάντα.

Θα το κάνω γιατί θέλω να με αγαπάει για πάντα.

Δηιάνειρα, δώσε μου να φορέσω έναν καθαρό χιτώνα για να κάνω θυσία στον Δία.

Αμέσως, Ηρακλή!

Πριν του τον δώσω θα τον αλείψω με το αίμα του Νέσσου. Έτσι θα με αγαπάει για πάντα.

Η Δηιάνειρα άλειψε τότε τον χιτώνα με το αίμα του Νέσσου και τον έδωσε στον Ηρακλή. Ο Ηρακλής τον φόρεσε κι ο χιτώνας κόλλησε πάνω του. Αμέσως άρχισε να νιώθει αβάσταχτους πόνους.

Κατάλαβε τότε ότι έφτασε το τέλος του. Ανέβηκε στο βουνό Οίτη, έφτιαξε ένα σωρό από ξύλα, ξάπλωσε πάνω του και ζήτησε ν' ανάψουν τη φωτιά.

Ας ανάψει κάποιος τη φωτιά, δεν αντέχω άλλο τους πόνους!

Κανείς δε δέχτηκε να το κάνει αυτό. Μόνο ο **Φιλοκτήτης**, που περνούσε από κει, δέχτηκε ν' ανάψει τη φωτιά κι ο Ηρακλής, για να τον ευχαριστήσει, του χάρισε τα δηλητηριασμένα βέλη του.

Ξαφνικά άρχισε ν' αστράφτει και να βροντά. Ένα σύννεφο κατέβηκε, πήρε τον Ηρακλή και τον ανέβασε στον Όλυμπο.

Εκεί συμφιλιώθηκε με την Ήρα κι έζησε για πάντα
με τους θεούς του Ολύμπου.

